

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/701/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

91/2012. (II. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2011. november 21-én előterjesztett panaszát a 2012. február 29-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében –megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. november 21-én, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát, amelyben egy 2011. április 19-én történt eseményt kifogásolt. A panaszbeadványban előadottak szerint a panaszos fia nagymamájával együtt rokon látogatásra ment a b. várba egy, a panaszos tulajdonát képező személygépkocsival. A nagymamát útközben rosszul érezte, ezért a panaszos fia a lehető leggyorsabban, de a megfelelő körütekintést mellőzve félreállt az autóval. A nagymamának vízre volt szüksége, ezért az autótól nagyjából 150 méterre lévő közeli boltban ásványvizet vásároltak. A panaszos fia kérte a nagymamát, hogy menjen vele – mivel állapotára való tekintettel nem akarta egyedül hagyni – ezért gyalogosan meglehetősen lassan haladtak.

Amikor az autóhoz visszaértek, látták, hogy egy rendőrautó áll mögötte, mellette pedig egy rendőr fényképez. A panaszos fia közölte a rendőrökkel, hogy a veszélyhelyzet elhárítása végett kényszerült hirtelen megállásra a V. utcában, mire a rendőrök azt mondták, hogy rendben van, és elmentek.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos elmondása szerint beadványát a rendőri intézkedés elmaradására alapozza. Álláspontja szerint a szolgálatban lévő rendőröknek kötelességük lett volna a helyszíni igazoltatás, tekintettel arra, hogy az autó fényképezése során találkoztak, és beszéltek is visszaérkező fiával. A panaszos úgy véli, hogy az igazoltatás elmaradása őt hátrányosan érinti, mivel az elmaradt rendőri intézkedés kétséget kizáróan bizonyíthatóan volna, hogy ki vezette a nevezett időpontban az autót. Meglátása szerint a rendőrség őt nem büntetheti meg azért, amit nem követett el. A panaszos a fentiekben túlmenően kifogásolja az igazoltatás elmaradását annak okán is, hogy az intézkedés során helyszíni bírság is kiszabható lett volna, ami bizonyítottan elmaradt.

A panaszos egyúttal kifogással élt a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság, mint közigazgatási hatóság eljárásával szemben is. A panaszos szerint a rendőr-főkapitányság „jogszabálysértő módon állapított meg a részére fellebbezéseket”, mivel ő fellebbezést egyetlen alkalommal sem nyújtott be. A panaszos beadványában hivatkozott a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi jogára, amelyre a rendőrség írásban is felhívta figyelmét.

Beadványában kifejtette, hogy – sajátos jogértelmezése szerint – a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 21/A (1) – (2) bekezdései szerint az üzembentartó mentesülhet a közigazgatási bírság alól, amennyiben bizonyítja, hogy a szabályszegést megelőzően más természetes vagy nem természetes személy birtokába adta a gépjárművet. Meglátása szerint a bizonyítás egészen egyszerű, hiszen az intézkedő rendőrök minden kétséget kizáróan bizonyíthatták volna, hogy a gépjárművet nem ő vezette.

A panaszos nehezményezte továbbá, hogy eddigi beadványaira a rendőrségtől érdemi választ nem kapott, pedig előzetesen minden alkalommal telefonon is egyeztetett velük.

A panaszos beadványához csatolt iratokból a következők állapíthatók meg.

2) 2011. április 26-án a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság levélben értesítette a gépjármű üzembentartóját a közigazgatási eljárás megindításáról.

3) 2011. június 15-én kelt levelében a panaszos a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság értesítésére reagálva nyilatkozatban közölte, hogy 2011. április 22-én, a tulajdonát képező személygépkocsit nem ő vezette. Ugyanazon a napon a panaszos fia is levélben fordult a Vas Megyei Rendőr-főkapitánysághoz, melyben kérte a büntetés méltányosságából történő elengedését.

4) 2011. augusztus 5-én kelt végzésében a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság érdemi vizsgálat nélkül elutasította a panaszos fellebbezését, tekintettel arra, hogy azt elkésztetten terjesztette elő.

5) 2011. október 4-én a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság Közigazgatási Hatósági Szolgálatának Végrehajtási Osztálya felszólította a panaszost a közigazgatási bírság megfizetésére.

6) A panaszos 2011. október 11-én levélben fordult a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság Közigazgatási Hatósági Szolgálat Jogorvoslati Osztályához, amelyben tiltakozását fejezte ki az ellene lefolytatott eljárás ellen, és kérte a szabálysértési eljárás vonzatának azonnali törlését. Levelében a panaszos kifejtette, hogy 2011. július 15-én kelt beadványa kérelem volt, nem pedig fellebbezés, ezért a hatóság végzésében leírt megállapítás jogszabályellenes. Előadása szerint fia sem fellebbezett – ennek oka pedig döntően az volt, hogy a bírságot kiszabó határozat nem is volt birtokukban. Egy ügyintézővel folytatott telefonos beszélgetés során azt a tájékoztatást kapták, hogy az át nem vett határozat kétszer is postázásra került, és beállt a kézbesítési vélelem. Beadványának további részeiben a panaszos ezen vélelem beálltát vitatta.

7) 2011. október 26-án kelt végzésében a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság ismételten érdemi vizsgálat nélkül elutasította a panaszos fellebbezését. A panaszost a hatóság arról tájékoztatta, hogy 2011. október 11-én előterjesztett beadványát tartalma alapján újfent fellebbezésként értékelte. Az elutasítás indokolásából kitűnik, hogy a panaszost egy 2011. május 22-én kelt határozattal közölték közigazgatási bírság megfizetésére, amellyel szemben 2011. október 11-én benyújtott fellebbezését (nyilvánvalóan téves dátum, helyesen 2011. június 15.) a hatóság 2011. augusztus 5-én kelt határozatával érdemi vizsgálat nélkül utasította el. Az iratok alapján megállapítást nyert, hogy a végzést a panaszos 2011. szeptember 15-én vette át, azonban fellebbezését a rendelkezésére álló 15 napos határidőn túl, 2011. október 11-én, igazolási kérelem benyújtása nélkül nyújtotta be. A Ket. 102. §-ának (3) bekezdése szerint az elkésett fellebbezést az elsőfokú döntést hozó hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

II.

A Testületnek elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő beadványát.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszos az intézkedés foganatosításakor nem tartózkodott a helyszínen. A Testület nem rendelkezett információkkal arról, hogy a panaszos a jogsérelem tényéről pontosan mikor szerzett tudomást, ezért az időpont rekonstruálásakor a panaszos szempontjából kedvezőbb értelmezésre törekedett. Amennyiben feltételezzük, hogy a panaszos az intézkedés időpontjában az öt ért jogsérelemtől nem szerzett tudomást, e tudomásszerzésnek legkésőbb a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság 2011. április 26-án kelt értesítésének kézbesítésekor meg kellett történnie.

Abból kiindulva, hogy a panaszos a szóban forgó értesítést maga küldte el a Testület részére, a kézbesítés – noha annak időpontja bizonytalan – nyilvánvalóan megtörtént. 2011. október 11-én kelt levelében értelmét tekintve a panaszos tulajdonképpen kérelmet terjeszt elő a kézbesítési vélelem megdöntése iránt, azonban ezt a határozattal, nem pedig az értesítéssel összefüggésben teszi. Olyan adat, amely azt támasztaná alá, hogy a panaszos az értesítést a kézbesítés szokásos (1-2 napos) időtartama alatt nem kapta volna meg, nem merült fel a Testület vizsgálata során.

Tekintettel arra, hogy a panaszos sérelmeit a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság értesítésének keltét közel hét hónappal követően adta elő, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos a fenti törvényi határidőt elmulasztotta. Mivel a panaszossal szemben a rendőrök közvetlenül intézkedést nem foganatosítottak (a panaszos ott sem volt a helyszínen), őt csupán az intézkedés következményei érintették, a rendőröknek a panaszossal szemben nem állt fenn az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettsége. Ebből következően a Testület megítélése szerint még a tájékoztatás elmaradása sem szolgálhatna alapul a panaszos késedelmének igazolására.

III.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt, mint késve érkezettet elutasította.

Budapest, 2012. február 29.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag